

РЕШЕНИЕ

№ 7537

гр. София, 04.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 03.11.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Мария Стоева**

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6365** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ирина Кюртева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Б. Д., ЕГН [ЕГН] от [населено място], с адрес [улица] срещу Решение № 2353 от 20.05.2023 г., постановено по НАХД № 12236 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 10 състав, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) 11 – 01 – 177/24.08.2022 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), с което на касатора е наложено, на основание чл. 256, ал. 1 от Закона за обществените поръчки (ЗОП), административно наказание „глоба“ в размер на 527,89 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП.

С касационната жалба се сочат основания за отмяна на оспореното решение по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК - нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Конкретно се излага, че решението е постановено в противоречие с чл. 17, ал. 1, вр. чл. вр. чл. 20, ал. 2, т. 2 от ЗОП. Поддържа се тезата, че „Монтажи“ ЕАД не е „публичноправна организация“ по смисъла на § 2, т. 43 от ДР на ЗОП, съответно не е възложител по смисъла на чл. 5, ал. 2, т. 14 ЗОП, вр. с чл. 6 ЗОП. Твърди се в жалбата, че не е установена вината на санкционираното лице, както и че не било установено по безспорен начин дата на нарушението и стойност на обществената поръчка. В жалбата

е посочено, че съгласно чл. 1, ал. 1 от Устава на „Монтажи“ ЕАД същото е еднолично акционерно дружество, а съгласно чл. 14, ал. 1 едноличният собственик на капитала е „Държавна консолидационна компания“ (Д.) ЕАД, която е 100 % държавно дружество, като правата ѝ в капитала на дружеството се упражняват от Министъра на икономиката, съобразно отрасловата му компетентност. В чл. 15, ал. 2, б. „г“ от Устава е записано, че едноличният собственик на капитала избира и освобождава членовете на съвета на директорите. Посочено е още, че дружеството самостоятелно поема финансовия риск от дейността си, както и че е получавало финансови средства на договорно основание, а не в условията на пряко финансиране с публични средства, поради което не са налице кумулативните предпоставки на § 2, т. 43 от ДР на ЗОП. Не е налице и другия изискуем признак, а именно дружеството да е създадено с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер, доколкото същото действа на пазарен принцип и с цел реализиране на печалба, която след това да изплаща като дивидент към държавата. В този смисъл се позовава на Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г., изготвен от АДФИ, в който при проверка на идентични обстоятелства е обективизиран извод, че дружеството не е публичноправна организация по смисъла на ЗОП. Прави искане за отмяна на решението и наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, не се представлява. Ответникът по касационната жалба – директорът на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ), чрез гл.юрк. Г., оспорва касационната жалба и моли решението на СРС да се остави в сила. Счита, че това решение е правилно и законосъобразно. Депозирани са подробни писмени бележки, ведно със съдебна практика, в подкрепа на изразеното становище. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение. Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Д., дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и недоказана.

Административен Съд С.-град, Х. касационен състав, след като се запозна с касационната жалба и доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена от активно легитимирано лице, в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Жалбоподателят Т. Б. Д. е изпълнителен директор на търговското дружество „Монтажи“ ЕАД, чийто едноличен собственик на капитала е „Държавна консолидационна компания“ ЕАД. Последното дружество е със 100 % държавно участие, а правата на българската държава се упражняват от министъра на икономиката.

Предметът на дейност на „Монтажи“ ЕАД – [населено място] е уреден в чл.5 от Устава на дружеството, а именно: производствена, инженерингова, комисионна и търговска дейност в страната и чужбина, маркетинг, проектантска, консултантска и предприемаческа дейност, монтаж, вътрешен и международен туризъм и хотелиерство, лизинг, реклама, организиране и провеждане на търгове, контрол по заварки, заваръчни съединения, електроконтрол, извършване на обучение за професионална квалификация, отдаване под наем на движимо и недвижимо имущество, както и всяка разрешена от закона дейност. „Монтажи“ ЕАД – [населено

място] е сред търговските дружества по чл.4, т.4 от Закона за държавната финансова инспекция (ЗДФИ), по отношение на които се осъществява държавната финансова инспекция, тъй като в капитала му участва с блокираща квота лице по чл.4, т.3 от ЗДФИ.

Със Заповед № ФК-10-968/23.07.2021 г. директорът на Агенция за държавна финансова инспекция (АДФИ) възложил финансова инспекция на „Монтажи“ ЕАД – [населено място], определил нейния обхват, състава на проверяващия екип и срока за извършването ѝ. Тя е изменена с последващи заповеди в частта на срока, като същият многократно е удължаван. Производството е било временно спряно със Заповед № ФК-10-1278/25.10.2021 г. и отново възобновено със Заповед № ФК-10-14/06.01.2022 г. В хода на финансовата инспекция е проверена дейността на дружеството за времето от 01.01.2017 г. до 30.04.2021 г. Резултатите са отразени в Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г. (приложен към преписката). Установено е, че в проверявания период дружеството е извършвало следните дейности от общ интерес: дейности, свързани с проектиране, ремонт и реконструкция на язовирни стени и съоръженията към тях на язовири, които са общинска или държавна собственост и които се нуждаят от спешен ремонт; дейности, свързани с изграждане на нов правителствен комплекс, построяването на който е с цел да продължи реализирането на концепцията, заложената в Общия устройствен план на С. в посока изнасяне на административни сгради извън градския център и развитие на вторичен градски обслужващ център, съобразно решения на Министерски съвет; дейности, свързани с техническа ликвидация и преодоляване на вредните последици при въгледобив и пречистване на различни обекти и т.н.

Установено е, че дружеството е включено в Централен професионален регистър на строителя, в Списък на строителите от област С. град и С. област, одобрени за строежи от първа и пета категория, съгласно чл.5, ал.1, т.3 и ал.4 от Правилника за реда за водене и вписване в Централния професионален регистър на строителя. Тази информация е публично оповестена на интернет страницата на К. на строителите в България. В тази връзка, от страна на проверяващия екип е прието, че „Монтажи“ ЕАД осъществява дейността си в конкурентна среда. В доклада изрично е отбелязано, че съгласно чл.1, ал.3 от устава на дружеството, то отговаря за своите задължения с имуществото, което притежава и не носи отговорност за задълженията на едноличния собственик на капитала, а съгласно ал.4, едноличният собственик на капитала не отговаря за задълженията на дружеството. Направен е извод, че „Монтажи“ ЕАД се стреми да реализира печалба от основната си дейност в условията на пазарна конкуренция и самостоятелно отговаря за загубите от дейността си. С оглед на това, по отношение на него „не е изпълнено едно от кумулативно приложимите законови изисквания, а именно посоченото в §2, т.43, б.„а“ от ДР на ЗОП, поради което дружеството не следва да бъде определено като „публична организация“, а представляващият го – като публичен възложител по смисъла на чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП“.

В доклада са обективирани и констатациите на проверяващия екип действията относно принципите и начина, по който „Монтажи“ ЕАД е избирало контрагентите си и доставчиците на суровини и материали. Отбелязано е, че съгласно предоставените Вътрешни правила за избор на контрагенти и доставчици, одобрени от Съвета на директорите на 04.06.2018 г., експертният съвет на дружеството, след дефиниране на конкретен договор и изясняване на дейностите по изпълнение, извършва проучване на

пазара и участниците в него, които биха били потенциални контрагенти. Според резултатите от проучването се отправят покани за представяне на оферти до минимум две или повече дружества, като с приоритет се изпращат покани до минимум две дружества, с които „Монтажи“ ЕАД има сключени рамкови договори.

Установено е, че на 06.02.2020г. между Областния управителна област П. като представляващ Общинска администрация - П. и Областна администрация - С. и „Монтажи“ ЕАД е сключен Договор - ДГ-5 от 06.02.2020г. с предмет „Аварийно изграждане на водопровод от М. Б. до [населено място] ведно с помпена станция и резервоар с цел аварийно водоснабдяване на [населено място].“ На 23.03.2020г. от „ДЛВ-СИ“ ООД, във връзка с изпълнение на договора, е издадена фактура № [ЕГН] на обща стойност 52789,32 лв. с ДДС (43991,10 лв. без ДДС) за доставка на 1268,54 тона фракция 0/4; 1446,36 тона фракция 0/40 и 6833,84 тона фракция 0-63. Получател на фактурата е „Монтажи“ ЕАД. С платежно нареждане за кредитен превод от 09.04.2020г. сумата от 52789,32 лева по фактура № [ЕГН]/23.03.2020г. е платена от „Монтажи“ ЕАД.

Доколкото проверяващите от АДФИ установили, че „Монтажи“ ЕАД е публично - правна организация, която осъществява дейност в общ интерес, както и че по фактура № [ЕГН] от 23.03.2020г. е извършен разход на стойност 43 991,10 лева без ДДС - без да е проведена обществена поръчка, въпреки че тази стойност попада в прага по чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП, за който се изисква провеждане на обществена поръчка чрез събиране на оферти с обява или покана до определени лица, е прието, че Т. Б. Д. (като Изпълнителен директор на „Монтажи“ ЕАД към 09.04.2020г.) е извършил нарушение на Закона за обществените поръчки. Поради това на 02.03.2022г. свидетелят Г. Т., в присъствието на св. Д. П. - Г., съставил срещу Т. Б. Д. Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № 11-01-177 от 02.03.2022г. за административно нарушение по чл. 17, ал. 1, вр. чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП. Актът е съставен пред и връчен на Т. Б. Д. на 02.03.2022г. срещу подпис.

Въз основа на този АУАН е издадено Наказателно постановление № 11-01-177 от 24.08.2022г., с което Директорът на АДФИ - [населено място] на основание чл.256, ал.2 от ЗОП (обн. ДВ бр.86 от 2018г., в сила от 01.03.2019г., изм. ДВ бр. 102 от 2019г., в сила от 01.01.2020г.), вр. чл.261, ал.2 от ЗОП и Заповед № ЗМФ-674/05.08.2022г. на Министъра на финансите, е наложил на Т. Б. Д. „глоба“ в размер на 527,89 лв. (петстотин двадесет и седем лева и осемдесет и девет стотинки) за нарушение на чл.17, ал.1, вр. чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП (обн. ДВ бр. 13 от 16.02.2016г., в сила от 15.04.2016г.).

За да потвърди наказателното постановление въззивният съд приел, че съставеният АУАН и издаденото въз основа на него НП изхождат от съответните длъжностни лица, в пределите на тяхната материална и териториална компетентност по смисъла на чл. 261, ал. 1 и ал. 2 от ЗОП, както и приложената към материалите на делото Заповед № ЗМФ-674/05.08.2022 г. на Министъра на финансите. Въз основа на извършената служебна проверка съдът е приел, че при съставяне на АУАН и издаване на атакуваното НП е спазена изискуемата писмена форма и реквизити. Възприел за спазени и давностните срокове, визирани в разпоредбата на чл. 34, ал. 1 и ал. 3 ЗАНН, тъй като в случая приоритет следва да се даде на специалния закон – ЗОП, като в разпоредбата на чл.261, ал.1 е предвидено, че актовете за установяване на нарушения по този закон се съставят от длъжностни лица на Агенцията за държавна финансова инспекция в срок 6 месеца от деня, в който нарушителят е открит от органи на

агенцията при извършване на финансова инспекция или проверка, но не по-късно от три години от извършването на нарушението.

Съдът е посочил, че по аргумент от чл.2, ал.2, т.9, вр. т.8 от ЗФУКПС следва, че „Монтажи“ ЕАД е организация от публичния сектор. Като такава средствата, които се получават и разходват от „Монтажи“ ЕАД се явяват „публични средства“ и тяхното разходване следва да е подчинено на правилата, разписани в ЗОП, както и че дружество е публично-правна организация, а нейният Изпълнителен директор се явява публичен възложител по смисъла на чл.5, ал.2, т. 14 от ЗОП. Вследствие на което съдът е извел правни изводи, че Т. Б. Д. (като Изпълнителен директор на Монтажи“ ЕАД и възложител по смисъла на чл.5, ал.2, т.14 от ЗОП) следва да носи административно - наказателна отговорност за неспазване на чл.17, ал.1, вр. чл.20, ал.3, т.2 от ЗОП. СРС е приел, че нарушението не представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН. С тези мотиви съставът на СРС е потвърдил процесното НП. Основното възражение в жалбата до СРС е, че представляваното от жалбоподателят дружество „Монтажи“ ЕАД – [населено място] не е публичноправната организация, поради което той не притежава качеството „възложител на обществена поръчка“ и не може да бъде субект на вмененото му нарушение, което не е възприето от въззивният съд.

АУАН и НП са издадени от оправомощени длъжностни лица, в кръга на предоставената им компетентност. Постановени са в писмена форма и формално съдържат реквизитите по чл.42, съответно - чл.57 от ЗАНН. В тях е направено описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, така както са възприети от актосъставителя, а после и от АНО, а въззивният съд, като е разгледал административно натазателната преписка и доказателствата, събрани в хода на съдебното производство, е формирал правен извод за законосъобразност на НП и го е потвърдил. Приел е, че административното нарушение е доказано по безспорен и категоричен начин от събраните по делото доказателства; че деянието е правилно квалифицирано като административно нарушение по чл.17, ал.1, вр. чл.20, ал.2, т.1 от ЗОП, че привлеченият към административно наказателна отговорност е субект на това нарушение, че в административно наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, а наказанието е определено в предвидения от закона вид и размер.

Касационната инстанция, при служебната проверка на атакувания съдебен акт съобразно изискванията на чл.218, ал.2 от АПК, не констатира основания за нищожност и недопустимост на същия.

Преценката за съответствието с материалния закон на оспореното решение, както и относно посочените в жалбата пороци, сочещи касационно основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, са свързани със спорния въпрос дали „Монтажи“ЕАД е публичноправна организация, като изложените обстояйни мотиви в оспореното решение не се споделят от настоящия съд.

Легалното определение на понятието „публичноправна организация“ се съдържа в разпоредбата на § 2, т.43 от ДР на ЗОП. Според нея „Публичноправна организация“ е юридическо лице, за което са изпълнени следните условия:

- а) създадено е с конкретната цел да задоволява нужди от общ интерес, които нямат промишлен или търговски характер;
- б) финансирано е с повече от 50 на сто от държавни, териториални или местни органи или от други публичноправни организации, или е обект на управленски контрол от

страна на тези органи; или има управителен или надзорен орган, повечето от половината от членовете на който са назначени от публичен възложител по чл.5, ал.2, т.1 – 14.

Нуждите от общ интерес имат промишлен или търговски характер, когато лицето действа в нормални пазарни условия, стреми се да реализира печалба, като самостоятелно понася загубите от извършване на дейността си“.

Условията по б.“а“ и б.“б“ следва да са налице едновременно, поради което преценката следва да бъде направена за наличието на всяко едно от тях.

По смисъла на т. 43а от § 2 на Допълнителните разпоредби на ЗОП, публични средства са тези по смисъла на § 1, т. 1 от Допълнителните разпоредби на ЗФУКПС, а именно средствата, които се събират, получават, съхраняват, разпределят и разходват от организациите от публичния сектор.

Съгласно чл.1, ал.3 от Устава на „Монтажи“ ЕАД, дружеството е самостоятелно юридическо лице, отговаря за своите задължения с имуществото, което притежава, и не носи отговорност за задълженията на едноличния собственик на капитала. Съгласно чл.1 ал.4 от устава, едноличният собственик на капитала не отговаря за задълженията за дружеството. Видно е също така, от многобройните доказателства по делото, а е установено и от проверяващия екип и отразено от него в Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г., че дружеството упражнява дейност като се стреми да реализира печалба. В съответствие с устава си то самостоятелно понася загубите си, а едноличният собственик на капитала му „Държавна консолидационна компания“ ЕАД не носи отговорност за тях. Това следва и от чл.5 на устава, в който е записано, че „Монтажи“ ЕАД е учредено, за да упражнява подробно описана търговска дейност, а последната (по арг. от чл.4) не е ограничена със срок или цел, т.е. дружеството е създадено, за да реализира печалба в условията на пазарна конкуренция и самостоятелно да отговаря за загубите си.

„Монтажи“ ЕАД действа в нормални пазарни условия. Дружеството разполага с голям обем собствени материални активи, като сключва и изпълнява множество търговски договори с разнородни контрагенти. Дружеството не разполага с монополно положение на пазара на предлагане на съответните услуги, като е един от субектите участващи в пазара на предлагане на конкретни видове дейности. В подкрепа на това е факта, че дружеството е включено в Централен професионален регистър на строителя, заедно с още 533 дружества, в Списък на строителите от област С. град и С. област, одобрени за строежи от първа и пета категория, съгласно чл.5, ал.1, т.3 и ал.4 от Правилника за реда за водене и вписване в Централния професионален регистър на строителя. Тази информация е публично оповестена на интернет страницата на К. на строителите в България.

В административно наказателната преписка, както и в хода на съдебното производство не са представени каквито и да е доказателства „Монтажи“ ЕАД, през процесния период, да е било подпомагано от „Държавна консолидационна компания“ ЕАД при покриване на своите загуби. Ето защо, настоящият съдебен състав приема, че дружеството не е пряко финансирано при изпълнение на възложените от „ДКК“ ЕАД и неговото дъщерно дружество договори в обществен интерес, а ги изпълнява възмездно в резултат на

сключени договори по реда на чл.14, ал.1, т.5 – 7 от ЗОП или в резултат на представена към „ДКК“ ЕАД оферта, въз основа на отправена от предприятието покана. „Монтажи“ ЕАД изпълнява тези договори срещу дължима насрещна престация за изпълнени от дружеството дейности.

От друга страна, съгласно §1, т.3 от ДР на Закона за публичните финанси, „бюджетна субсидия“ е трансфер с общо или целево предназначение, който централният бюджет предоставя безвъзмездно на бюджетна организация за съответната бюджетна година. Ето защо финансирането от публични органи следва да се разглежда като прехвърляне на финансови средства без насрещна конкретна престация с цел да се подкрепи дейността на съответното образувание, а според настоящия състав тези условия по отношения на „Монтажи“ ЕАД не са изпълнени.

От събраните по делото доказателства не се установява, нито се навеждат доводи, да е налично пряко финансиране с публични средства на „Монтажи“ ЕАД, както и да са предоставени безвъзмездно бюджетни субсидии и публични средства, относими към процесния период. Тъкмо обратното, видно е, че дружеството сключва своите търговски договори и извършва всичките си дейности в нормални пазарни условия, от свое име и за своя сметка и търпи всички последици самостоятелно. Необходимо е да бъде извършвана преценка за всеки конкретен случай относно произхода на съответните средства и притежават ли те качеството на „публични средства“. Според практиката на Европейския съд финансиране с публични средства означава прехвърляне на финансови средства без насрещна престация, а в конкретната хипотеза плащането е във връзка с изпълнение на договор. Следва да бъде отбелязано, че дружеството е действало като изпълнител по ЗОП, като разходът по процесната фактура е извършен в изпълнение на дейностите по договор за възлагане на обществена поръчка №ДГ-5/06.02.2020г., сключен с възложителя Областна администрация – П..

Във връзка с гореизложеното, следва да се отбележи, че подобни изводи са направили и контролните органи, извършили финансовата инспекция. Те са обективирани в Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г., който е приет като доказателство по делото и в който е вписано, че „... следва да се приеме, че „Монтажи“ ЕАД осъществява дейността си в конкурентна среда“, т.е. при нормални пазарни условия. Също така, не е спорно, че за 2020г., през която е и процесното нарушение, „Монтажи“ ЕАД е декларирало печалба в размер на 199 хил.лв., което доказва търговският характер на нуждите от общ интерес.

Не се спори по делото, че „Монтажи“ ЕАД е търговско дружество, чийто едноличен собственик на капитала е „Държавна консолидационна компания“ ЕАД . От своя страна, последното дружество също е със 100 % държавно участие, а правата на българската държава се упражняват от министъра на икономиката. Установено е в хода на финансовата инспекция и е обективирано в изготвения и приет по делото Доклад № ДИД2-СФ-22/01.06.2021 г., че съгласно чл.15, ал.2, б.“г“ от Устава на „Монтажи“ ЕАД, едноличният собственик на капитала /т.е. държавата, чрез създаденото от нея дружество/ избира и освобождава членовете на съвета на директорите. Изискването по § 2, т.43, б.“б“ от ДР на ЗОП обаче е за наличието на финансиране с повече от 50 на сто от други публично правни

организации. В процесния случай това обстоятелство не е изяснено. Не е установено дали средствата, предоставени от Министерски съвет в полза на „Държавна консолидационна компания“ ЕАД, са предоставени като държавна помощ, или пък в резултат на възмездна сделка. Изискването на закона е финансирането да е с повече от 50 на сто, което обстоятелство несъмнено предполага установяване на обстоятелството от какво са формирани приходите на съответното дружество за съответната календарна година, и дали повече от 50 на сто от тези приходи представляват финансиране от публичноправна организация. Това не е било изследвано в процесния случай. Следователно, не е доказано, че дружеството отговаря на изискването на § 2, т.43, б.“а“ и “б“ от ДР на ЗОП, от което следва, че неговия изпълнителен директор, като представляващ дружеството, не притежава качеството „възложител“ на обществена поръчка по смисъла на чл.15, ал.2, т.14 от ЗОП, поради което не може да бъде субект на вмененото му нарушение по чл.17, ал.1, във връзка с чл.20, ал.2, т.1 от ЗОП, а същевременно и че административно наказателното производство срещу него е образувано незаконосъобразно.а това е в тежест на АНО.

Също така, описанието на нарушението и датата, на която то е извършено, са елементи от състава на административното нарушение, поради което не случайно законодателят ги е посочил като задължителни реквизити на НП в чл.57, т.5 от ЗАНН. Последната разпоредба е императивна и осигурява правото на защита на привлечения към административно наказателна отговорност, включващо и правото му да знае кога и какво точно административно нарушение се твърди, че е извършил, за да може да организира защитата си в пълен обем. Накърняването правото на защита винаги представлява съществено нарушение на процесуалните правила и дава основание за отмяна на постановения акт.

От НП не става ясно коя е датата, възприета от административно наказващия орган за дата на извършване на нарушението. Посочено е, че деянието е извършено, т.е. обществената поръчка е възложена на 09.04.2023г., на която дата е извършено плащането на задължението по Фактура № 678/23.03.2020 г., и то при положение, че обществената поръчка е в изпълнение на договор от 06.02.2023г. във връзка с обект:“Аварийно изграждане на водопровод от М. Б. до [населено място], ведно с помпена станция и резервоар, с цел аварийно водоснабдяване на [населено място]“, по който договор „Монтажи“ЕАД е изпълнител. Налице е допуснато нарушение на императивната разпоредба на чл.57, т.5 от ЗАНН, изискващ конкретно посочване в НП на датата на нарушението.

С оглед на гореизложеното, настоящият касационен състав на Административен съд София-град приема наказателното постановление, предмет на съдебен контрол, за незаконосъобразно, поради което същото следва да бъде отменено. Като е стигнал до друг извод, Софийски районен съд е приложил неправилно закона, поради което е налице касационно основание чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК, във вр. с чл.63, ал.3, т.1 от от ЗАНН за отмяна на постановеното от него решение.

На основание чл.222, ал.1 от АПК обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено и да бъде постановено друго, с което да се отмени

наказателното постановление. Във връзка с горното, претенцията на ответника по жалбата за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение се явява неоснователна. Касаторът не е направил искане за разноски, поради което такива не му се дължат.
Така мотивиран, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 2353 от 20.05.2023 г., постановено по НАХД № 12236 по описа за 2022 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение (НО), 10 състав, и вместо това **ПОСТАНОВЯВА**:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 11 – 01 – 177/24.08.2022 г., издадено от директора на Агенция за държавна финансова инспекция, с което на Т. Б. Д., ЕГН [ЕГН] - изпълнителен директор на "Монтажи" ЕАД, [населено място], е наложено на основание чл. 256, ал. 2 от Закона за обществените поръчки, административно наказание „глоба“ в размер на 527,89 лева за нарушение на чл. 17, ал. 1, във вр. чл. 20, ал. 3, т. 2 от ЗОП.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:
2.

ЧЛЕНОВЕ:

1.